

Danske s/m'ere er raske - men resten af verdenen er syg ...

Danmark ser ud til at være det eneste land, der både har afkriminaliseret s/m og fjernet det fra listen over mentale sygdomme. I mange andre ellers demokratiske lande er holdningen derimod, at det er en kriminel handling, og hvor absurd det end lyder, kan man komme i fængsel for det. Årsagen er WHO's liste over psykiske seksuelle sygdomme, som bør behandles.

Tekst: Pia Klit - Illustration: Emil Olsen

Siden d. 1. maj 1995 har vi danske s/m'ere haft en klar fordel frem for resten af verdens sadomasochister. Vi er fuldstændigt raske og lider ikke af nogen form for psykisk sygdom, når vi lader vores seksualitet komme til fuldt udtryk. Hvilket egentlig ikke er helt værst. Og som den seneste retssag, hvor s/m angiveligt skulle have været involveret, mordet i Randers, tydeligt har vist, så straffes folk heller ikke for deres seksualitet herhjemme, men alene for de reelle kriminelle begivenheder.

Til forskel fra eksempelvis England hvor man så sent som i marts 1993 straffede 15 læderbøsser for at have dyrket sadomasochisme i fuld voksen enighed. En dom, der blev godkendt af den Europæiske Menneskerettigheds Kommission den 19. februar 1997, som stadig står ved magt.

S/m er forbudt

I landet som altid har travlt med at fortælle andre lande, hvordan de skal opføre sig, USA, står det ikke meget bedre til. I flere stater ses det som umuligt for en masochistisk kvinde at kunne blive voldtaget, fordi man som masochist automatisk giver tilsagn til sex og ikke kan sige nej. Og gifte s/m-par

får fjernet deres børn, hvis offentlige myndigheder opdager, at der dyrkes s/m i hjemmet. Vort naboland Sverige er ikke meget bedre. Her er sadomaso-

chisme ganske forbudt at udøve, uanset om det foregår privat eller i foreninger. Her bliver man dog ikke retsforfulgt, hvis man udøver s/m i privatregi på trods af forbuddet. Men sadomasochistiske foreninger kan ikke på nogen måde eksistere lovligt i landet. Det kan til gengæld fetichklubber som Sunrise og andre lignende. I vort andet naboland Norge, er det ved at være praksis at sidestille s/m med voldelige sportsgrene som boksning, kampsport og fodbold, hvor man på forhånd giver tilsagn til eventuelle skader og smerter. Det er dog et forsonende element, at Norge har en SMil-forening. Godt nok har USA fjernet både s/m og fetichisme fra en af deres mest indflydelsesrige diagnoselister et helt år, før vi herhjemme fuldstændigt fjernede sadomasochisme som psykisk sygdom. Og der er beslutninger på vej i det britiske retssystem, der skal sørge for at s/m mellem enige voksne ikke længere ses som hverken sindssygdom eller kriminalitet. Men der er verdenen over ganske stor forskel på lov og retspraksis. For i praksis straffes s/m'ere verden over stadig som kriminelle, hvis deres seksualitet opdages.

Direkte ulovligt

Eksempelvis kan en masochist i New Zealand ikke på nogen måde give nogen lov til at straffe ham/hende. Lovgiverne mener, at det ikke er muligt at give tilsagn om at blive slået på, ydmyget, "voldtaget" (i leg), eller på andre måder blive fysisk eller psykisk straffet. Og så er det lige meget, om det er masochistens højeste ønske og eneste mulighed for at kunne være et seksuelt væsen.

den del ud, der beskæftiger sig med klassifikationen af "Forstyrrelser af seksuelle præferencer"?

Som det kan ses i artiklens faktaboks er det ganske artige ting, der beskrives som værende mentale sygdomme under F65, som er klassifikationen nummer. Her skal kort beskrives hvad de enkelte dele udspecificeret af WHO indeholder, med kommentarer fra artiklens forfatter.

forskellig vigtighed for den individuelle: i nogle sager bruges de udelukkende til at forhøje den seksuelle ophidselse opnået ved normal seksuelle aktiviteter (f.eks. at partneren ifører sig et bestemt udstyr).

Diagnose vejledning:

Fetichisme bør kun blive diagnosticeret, hvis fetichen er den vigtigste kilde til seksuel stimulation eller nødvendig for tilfredsstillende sex.

Fetichfantasier er normale, og de bliver ikke til en forstyrrelse, med mindre de leder til ritualer, der er så tvingende og uacceptable, at de forstyrrer almindelig seksuel samkvem og giver individet kvaler.

Fetichisme er næsten kun begrænset til mænd."

Så er det lige, at man spørger sig selv hvilket land, der hentydes til med den sidste sætning – herhjemme i gode gamle Danmark er der da en ganske stor mængde kvindelige fetichister. Og hvad er "almindelig seksuel samkvem" for den enkelte, andet end netop den måde man sammen med sin partner i fuld enighed dyrker sin seksualitet?

WHO lægger i sine uddybninger af "almindelig seksuel samkvem" meget stærkt vægt på samleje som det normale, hvilket får en god gang spanking til eksempelvis Manifest eller Bite The Apple til at være sygeligt, idet der ikke er samleje involveret.

Læs roligt videre – det kan kun blive værre ...

"F65.1 Fetichistisk transvestisme

Iklædning af det modsatte køns tøj hovedsageligt til at opnå seksuel ophidselse.

ICD-10 Perversitetsdiagnoser – mentale sygdomme.

- F65 Disorders of sexual preference
- F65.0 Fetishism
- F65.1 Fetishistic transvestism
- F65.2 Exhibitionism
- F65.3 Voyeurism
- F65.4 Pedophilia
- F65.5 Sadomasochism
- F65.6 Multiple disorders of sexual preference
- F65.8 Other disorders of sexual preference
- F65.9 Disorder of sexual preference, unspecified

Sadisten, der straffer sin "ulydige" masochist med eks. ti piskeslag, risikerer at ryge direkte ind bag tremmer, hvis det anmeldes, hvilket medfører, at s/m-fællesskabet er meget lukket, og folk er meget forsigtige.

Den slags sker ikke i Danmark – mere. For indtil d. 1. maj 95 var muligheden for at ryge ind bag tremmer, eller i en lukket gummicelle, også tilstede herhjemme. Det herskende samfunds opfattelse af s/m holdt sig nemlig til WHO's ICD10-liste over anerkendte sygdomme, hvor s/m beskrives som en mental sygdom, der kræver behandling. En sygdom, der sidestilles med pædo-fili og nekro-fili. Hvordan ser den så ud, denne ICD-liste? Eller rettere, hvordan ser

ICD-10 Perversitets diagnoser – de relevante i forhold til bdsm

F65 – Forstyrrelse af seksuelle præferencer

"F65.0 Fetichisme

Behov for ting som en stimulans for seksuel tænding og seksuel tilfredsstillelse. Mange feticher er forlængelser af den menneskelige krop, som f.eks. beklædningsstykker eller fodtøj. Andre almindelige eksempler er karakteriseret ved en speciel struktur som gummi, plastik eller læder. Fetichobjekter har

Diagnose vejledning:

Forstyrrelsen skal adskilles fra simpel fetichisme idet, at de fetichistiske artikler af tøj ikke kun er båret men bliver båret for at give indtrykket af en person af det modsatte køn.

Sædvanligvis er mere end en beklædningsgenstand båret og ofte som et komplet udstyr, samt paryk og make-up. Fetichistisk transvestisme er adskilt fra transseksuel transvestisme ved den klare sammenhæng med seksuel tænding og den stærke lyst til at fjerne tøj efter orgasmen og den seksuelle ophidselse forsvinder. En fortid af fetichistisk transvestisme er sædvanligvis reporteret som en tidlige fase af transseksuelle og repræsenterer sandsynligvis en fase i udviklingen af transseksualisme i disse sager.

Inkluderer: transvestitisk fetichisme."

Indtil nu er det altså slået fast, at alle former for fetichisme er sygeligt iflg. WHO og kræver en eller anden form for behandling. Stakkels den læge, der skulle behandle en kvindelig masochist med trang til at være iklædt mandeklæder af læder og en forkærlighed for støvlerengøring med tungen.

Men nu over til den for de fleste SMilister vigtige paragraf – som vi kan takke den tidligere sundhedsminister fra Centrumdemokraterne, Yvonne Herløv Andersen, for at have fjernet fra den danske sygdomsregistrering. Og husk – det er den eneste, der er fjernet – resten er stadig gældende ...

"F65.5 Sadomasochisme

En præference for seksuel aktivitet, der involverer bondage eller påførelse af smerte eller ydmygelse. Hvis et individ fortrækker at være modtageren for sådanne stimuli, er det kaldt masochisme,

Sundhedsstyrelsen

Den 24. april 1995

Til
overlæger ved psykiatriske afdelinger
Det Psykiatriske Centralregister
sygehusenes EDB-centre
Kommunedata
Sundhedsministeriet

J.nr. 6702-15-1994

(for/til og Anmodning)

Lokalnr. 6201 ORL

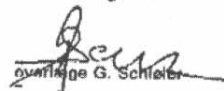
Fra sundhedsministeren har Sundhedsstyrelsen modtaget anmodning om, at sygdomsklassifikationens kode for sadomasochisme ikke længere anvendes i sygdomsregistreringen.

Man skal derfor anmode om, at brugen af koden

DF65.5 Sadomasochisme

blokeres for anvendelse med virkning fra 1.5.95.

Med venlig hilsen

Gyntage G. Schiøtz

Postadresse

Amallegade 13
Postboks 2020
1012 København K

Telefon

33 01 15 01

Gennemtaltelefon

33 91 16 10 + lokalnr.

Telefax

33 93 16 36

Telex

690-0916

udøvende kaldes sadisme. Et individ opnår ofte seksuel ophidselse fra både sadistiske og masochistiske aktiviteter.

Milde grader af sadomasochistiske stimulationer er sædvanligvis brugt til at forhøje ellers normale seksuelle aktiviteter. Denne kategori bør kun bruges hvis den sadomaso-

chistiske aktivitet er den vigtigste kilde til stimulation eller nødvendig for seksuel tilfredsstillelse.

Seksuel sadisme er sommetider besværlig at adskille fra vold i seksuelle situationer eller vrede uforbundet med erotik. Hvor vold er nødvendig for erotisk tænding, kan diagnosen let stilles.

Inkluderer: masochisme og sadisme.

Denne paragraf er stadig baggrund for bl.a. vore nabolandes syn på sadomasochisme og er i sin ordlyd et ganske let instrument for den enkelte læge at bruge. Kan du lide at blive bundet, så er du syg. Kan du lide smæk, er du også syg. Og kan du lide at give smæk, er du virkelig syg. Så nemt, så nemt. Så er det, at man husker på at selv tidligere tiders højtstående danskere nød at få smæk med mellemrum. Som for eksempel Christian VII, der af sin læge fik foreskrevet en mandlig sadistisk elsker, der med mellemrum skulle spanke kongen for hans mentale sundheds skyld.

Men hvad nu, hvis man nyder flere forskellige former for seksualitet på samme tid? Det har WHO skam også tænkt på.

"F65.6 Mangeartetet forstyrrelse af seksuel præference

Nogle gange forekommer mere end en forstyrrelse af seksuel præference i en person, og ingen har forrang. Den mest almindelige kombination er fetichisme, transvestisme og sadomasochisme."

Sådan. Så er dét sat på plads. En sadomasochistisk transvestit er altså en ganske almindelig mental forstyrrelse værdig, mens eksempelvis homoseksuelle sadister/masochister med trang til oral eller analsex må nøjes med at blive behandlet for sadomasochist-delen, og ellers være ganske normale.

Homoseksualitet samt både oral og analsex blev fjernet fra listen i 1992 af WHO, da man lavede revision 10, men der er stadig rester tilbage, hvilket kan ses i det kommende.

"F65.8 Andre forstyrrelser af den seksuelle præference

En variation af andre mønstre af seksuelle præferencer og aktiviteter kan også forekomme, hver enkel værende relativ usædvanlig. Disse inkluderer aktiviteter som at foretage uanstændige telefonopkald, gnide sig op ad andre på fyldte offentlige steder for seksuel stimulation (frotteurisme), seksuelle aktiviteter med dyr, brug af kvælning eller iltmangel for at intensivere den seksuelle ophidselse, og en præference for partnere med en bestemt anatomisk unormalitet som et amputeret leghemsdel.

Erotiske udfoldelser er for forskellige og mange er for sjældne eller særegne til at berettige en særskilt betegnelse for hver enkelt. Sluge urin, oversmøre afføring, eller pierce forhud eller brystvorter kan være en del af adfærdsmønstret i sadomasochisme. Onaniritualer af forskellig slags er sædvanlige, men de mere ekstreme udfoldelser som indsættelse af objekter i endetarmen eller urinrøret, eller delvis selvkvælning, når de overtager normale seksuelle kontakter, grænser til abnormiteter. Nekrofilii bør også høre herunder."

Her har vi den store samlegryde. Er en seksuel præference ikke nævnt tidligere, så er det på tide at få den nævnt, og så har man samlet de resterende i én klump. Alle nævnt, ingen glemt. Heller ikke kvælning, som blev

beskrevet i sidste nummer af SMil Bladet, er gået ram forbi. Deltagerne i denne ellers så udbredte måde at opnå seksuelt forhøjet nydelse er altså iflg. F65.8 mentalt syge.

Kigger du, kære læser, rundt i din egen kreds af legekammerater nu, og spekulerer på om både de og du er mentalt syge? Forhåbentlig ikke. Så hellere kigge længere ud og se, at der stadig er meget at kæmpe for som aktive SMilister – og som aktive seksuelle væsener, der nyder at udfolde sig sammen med ligeværdige.

At vi i Danmark fik fjernet WHO's F65.5 om sadomasochisme som mental sygdom er naturligvis et gode. Men det skal ikke forhindre os i at kæmpe videre for de af vore medmennesker, der, trods en for dem selv fuldstændigt naturlig seksualitet, bliver kategoriseret som værende mentalt syge eller endog kriminelle.

Det skal bemærkes, at der naturligvis er mentalt syge mennesker, som ikke falder ind under denne kritiske gennemgang af ICD10/F65 listen, men som trænger til lægehjælp for at kunne opnå et sundt seksualliv. De er efter forfatterens mening bare ikke til at få øje på i listens tekst.

Som den opmærksomme læser har opdaget, er det ikke alle F65-punkter, der er udspecificeret. Dette grundet en manglende relevans i forhold til bdsm. Men ønsker man at kigge grundigere på listen og dens betydninger, kan den findes på WHO's hjemmeside.

Kilder:

WHO's hjemmeside ICD10/F65:
<http://www.who.int/msa/mnh/ems/icd10/f60-f69.htm>

ReviseF65:
<http://www.revisef65.org>